Dosarul nr.3-192/2024

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 februarie 2025 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc, Daniela Pantaz

examinînd în ședință de judecată publică acțiunea depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării, Primarului General al mun. *****, Primăriei mun. ***** și Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind anularea ordinului nr.42-p din 22.01.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea conexată depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării, Primarului General al mun. *****, Primăriei mun. ***** și Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind anularea Deciziei nr.08/5-09/952 din 08.02.2024, anularea Ordinului nr.*****din 22.01.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 25 ianuarie 2024, Andrei Pavaloi a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Educației și Cercetării, Primarului General al mun. *****, Primăriei mun. ***** și Consiliului municipal *****, solicitând:

1. Anularea Ordinului nr. 42-p din 22.01.2024 cu privire la constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu cu conducătorul OLSDÎ din mun. *****, emis de Ministerul Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova.

2. Restabilirea în funcţia de Şef al Direcţiei Generale Educaţie, Tineret şi Sport a Consiliului municipal *****.

3. Încasarea din contul Primăriei mun. *****, în beneficiul reclamantului, a plăţilor salariale corespunzătoare pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă.

4. Încasarea din contul Ministerului Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecare a pricinii.”

În motivarea acțiunii, reclamantul a menționat că, în fapt, la data de 10 noiembrie 2017, prin ordinul şefului interimar al Direcţiei Generale Educaţie, Tineret şi Sport (în continuare DGETS) al Consiliului municipal ***** (în continuare CMC) nr. 1632-p, a fost numit în funcţia de şef al Direcţiei Educaţie, Tineret şi Sport, sectorul Rîşcani, începând cu aceeaşi dată.

Numirea din 10 noiembrie 2017 a fost precedată de promovarea concursului de angajare în funcţie, în corespundere cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public.

La 14 august 2023, prin dispoziţia Primarului General nr.848dc, în lipsa altui funcţionar public care îndeplineşte condiţiile promovării în funcţia publică superioară, raporturile de serviciu au fost modificate, reclamantul fiind promovat în funcţia de şef al DGETS a CMC, în temeiul art. 28 alin. (1) lit. b), art. 44 alin. (1) lit. a) şi art. 45 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 158/2008.

La 29 decembrie 2023, Ministerul Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova (în continuare MEC al RM), prin scrisoarea nr.08/5-09/7133, a informat Primăria mun. ***** despre obligația de a emite ordinul de constatare a încetării de drept a raporturilor de serviciu ale conducătorului organului local de specialitate în domeniul învăţământului în cazul în care acesta întruneşte una dintre condiţiile prevăzute la art. II alin. (2) din Legea nr. 257/2023.

La data de 11 ianuarie 2024, Primăria mun. ***** a transmis în adresa MEC al RM un răspuns, prin care a informat despre faptul că prevederile art. II din Legea nr. 257/2023, care ţin de încetarea de drept a raporturilor de serviciu, nu sunt aplicabile față de DGETS a CMC. În aceste circumstanţe, emiterea unui atare ordin ar reprezenta o ilegalitate în privinţa reclamantului și ar conduce la încălcarea drepturilor acestuia.

Totodată, reclamantul a atras atenţia că nu a fost notificat de către MEC al RM despre iniţierea procedurii administrative, nu i s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta poziţia şi de a fi audiat.

La data de 24 ianuarie 2024, reclamantul a recepționat la poşta electronică o scrisoare de pe adresa ana.berghi10@gmail.com, la care a fost ataşat un oarecare document denumit Ordin, fără a fi semnat electronic conform Legii privind identificarea electronică şi serviciile de încredere nr. 124/2022.

Deși autenticitatea „actului” contestat era susceptibilă de îndoială, pentru a preveni aplicarea eronată a acestuia și eventualele consecințe prejudiciabile asupra drepturilor reclamantului și ale angajatorului, reclamantul a menționat că a fost necesară formularea acțiunii în justiție.

În aceste circumstanțe, acesta a susținut că actul administrativ individual defavorabil contestat a fost emis cu încălcarea prevederilor legale în vigoare și a solicitat anularea acestuia pentru următoarele considerente:

1. Încălcările procedurale comise de către MEC al RM care atrag nulitatea actului administrativ individual defavorabil.

Reclamantul a invocat în acest sens: art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ – care confirmă că actul contestat reprezintă un act administrativ individual defavorabil; art. 69, care reglementează modalitatea de inițiere a procedurii administrative, respectiv la cerere sau din oficiu; art. 70, care, în cazul procedurii administrative inițiate din oficiu, obligă autoritatea publică să informeze în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil; art. 94 alin. (1), care prevede expres dreptul reclamantului de a fi audiat înainte de emiterea actului administrativ individual defavorabil.

În acest context, reclamantul a precizat că nu a fost notificat despre iniţierea procedurii administrativ în privinţa sa. Mai mult, după recepţionarea răspunsului Primăriei mun. *****, menţionat supra, în care se indică direct lipsa temeiurilor pentru încetarea raporturilor de muncă, MEC al RM nu a considerat necesar şi oportun de a examina poziţia angajatorului, de a solicita actele relevante, de a audia reclamantul şi de a stabili situaţia reală de fapt şi de drept. Prin urmare, MEC al RM a comis o încălcare gravă a procedurii de emitere a actului administrativ individual defavorabil, limitând reclamantul în dreptul de a se apăra în faţa autorităţii publice.

Suplimentar, reclamantul a invocat art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, conform

căruia un act administrativ individual defavorabil trebuie să fie motivat. Astfel, deşi alin. (3) al art. 118 din Codul administrativ prevede că motivarea completă este obligatorie şi trebuie să fie parte integrantă a actului administrativ individual, care condiţionează legalitatea actului, pârâtul MEC al RM nu a introdus în actul administrativ individual defavorabil contestat nici o probă, nici o referinţă la audierile care nu s-au organizat, nici opiniile participanţilor contrare conţinutului final al actului. Astfel, în opinia sa, MEC al RM expres a încălcat art. 118 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ, fără a explica în vreun fel această încălcare.

2. Încălcările materiale comise de către MEC al RM care atrag nulitatea actului administrativ individual defavorabil.

a) Emiterea actului administrativ individual defavorabil în baza unei norme inaplicabile speţei. În acest sens, reclamantul a invocat câteva dispoziții din Legea nr. 158/2008, după cum urmează: art. 1 alin. (1) – care stabilește că legea reglementează regimul general al funcției publice, statutul funcţionarului public, raporturile juridice dintre funcţionarii publici şi autorităţile publice (în cele ce urmează – raporturi de serviciu), precum şi alte raporturi ce decurg din acestea; art. 4 alin. (1) – care prevede că dispozițiile legii se aplică funcționarilor publici din autorităţile publice locale; art. 76 – care dispune expres că dispoziţiile legii se completează cu prevederile legislaţiei muncii, cu reglementările de drept comun, civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislaţiei speciale care reglementează activitatea funcţionarilor publici.

Concluzionând asupra normelor enunțate, reclamantul a susținut că art. 1 alin. (1) și art. 4 alin. (1), în coroborare cu art. 76 din Legea nr. 158/2008 dispun expres că raporturile de serviciu ale funcţionarilor publici sunt reglementate de Legea nr. 158/2008. Respectiv, chiar dacă în alte acte normative se conţin norme care reglementează raporturile de serviciu ale funcţionarilor publici, aceste norme nu sunt aplicabile dacă contravin prevederilor legii speciale.

În continuare, reclamantul a invocat că art. 61 din Legea nr. 158/2008 stipulează expres condiţiile de încetare a raporturilor de serviciu: a) în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor; b) eliberare din funcţie; c) destituire; d) demisie. Astfel, atât art. 61, cât şi alte dispoziții din Legea nr. 158/2008 nu prevăd o altă condiţie de încetare a raporturilor de serviciu. Reformulând cele invocate, reclamantul a subliniat că procedura de constatare a încetării de drept a raporturilor de serviciu nu poate fi aplicată în privinţa unui funcţionar public, deoarece nu este prevăzută de legea specială. Corespunzător, art. II din Legea nr. 257/2023, fiind contrar art. 61 şi art. 76 din Legea nr. 158/2008, nu poate fi aplicat în speţă.

b) Emiterea actului administrativ individual defavorabil de către un subiect fără drepturi. Reclamantul a atras atenția că art. 69 lit. b) din Legea nr. 158/2008 dispune expres că persoanele care deţin statut de funcţionar public au raporturi de serviciu cu autoritatea publică corespunzătoare (i.e. cu Primăria mun. *****).

În acelaşi timp, atât Legea nr. 158/2008, cât şi Codul muncii al Republicii Moldova atribuie dreptul de a „înceta” raporturile de serviciu doar Primăriei mun. ***** (angajatorului). În acest sens, pârâtul – MEC al RM – nu poate înceta un raport de serviciu, neavând un statut în cadrul acestui raport, respectiv neavând niciun drept de a influenţa raporturile de serviciu.

Continuând logica expunerii, reclamantul a susţinut că, în contextul în care Capitolul VIII din Legea nr. 158/2008 nu atribuie pârâtului un drept de a înceta raporturile de serviciu (Legea nr. 158/2008 fiind lege specială), emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat a fost făcută fără ca MEC al RM să deţină un drept în acest sens.

c) Temeiurile de nulitate a actului administrativ individual defavorabil contestat. În susținerea acestui considerent, reclamantul a invocat: art. 141 alin. (1) din Codul administrativ,

care prevede că „un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare”; art. 53 alin. (1), art. 54 alin. (1) și art. 57 alin. (1) din Cod, care reglementează definiția competenței, tipurile de competență (generală și specială) și faptul că „activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă şi în limitele competenţei legale”. În temeiul acestora, reclamantul a dedus că, în baza Legii nr. 158/2008, competenţa de a emite acte de încetare a raporturilor de serviciu îi revine doar intervenientului şi nicidecum pârâtului.

Generalizând, reclamantul a precizat că, întrucât la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat au fost comise încălcări grave de procedură, iar actul a fost emis în temeiul unei norme juridice inaplicabile speţei și cu încălcarea competenţei atribuite prin legea specială (i.e. Legea nr. 158/2008), în conformitate cu art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, actul contestat este afectat de un viciu deosebit de grav şi, în consecință, este nul.

Suplimentar, reclamantul a atras atenția că în conţinutul actului contestat nu este specificată funcţia exactă deţinută de reclamant – Şef al DGETS al CMC, precum este stabilit în statele de personal.

Prin Încheierea judecătorească din 25.09.2024 s-a conexat acțiunea depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării al Republicii Moldova, Primarului General al mun. *****, Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind contestarea actelor administrative (nr.3-1045/2024) la acțiunea depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării al Republicii Moldova, Primarului General al mun. *****, Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind anularea Ordinului nr.42-p din 22.01.2024 (nr.3-192/2024), aflată în procedura judecătorului Judecătoriei ***** (sediul Centru) Vitalii Ciumac, atribuindu-i numărul unic 3-192/2024, pentru a fi examinate concomitent.

Astfel, prin acțiunea conexată reclamantul Andrei Pavaloi solicită admiterea cererii de chemare în judecată; anularea Deciziei nr. 08/5-09/952 din 08.02.2024, adoptată de Pârâtul Ministerul Educaţiei şi Cercetării pe marginea cererii prealabile, cu admiterea cererii prealabile şi anume: să dispuneţi anularea Ordinului nr. 42-p din 22.01.2024 cu privire la constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu cu conducător OLSDI din mun. *****, emis de Pârâtul Ministerul Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova; să dispuneţi restabilirea Reclamantului în funcţia de Şef al Direcţiei Generale Educaţie, Tineret şi Sport al Consiliului municipal *****; anularea Ordinului nr. *****din 22.01.2024 cu privire la desemnarea conducătorului interimar al OLSDÎ din mun. *****, emis de Pârâtul Ministerul Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova; încasarea din contul Pârâtului Ministerul Educaţiei şi Cercetării al Republicii Moldova în beneficiul Reclamantului cheltuielilor de judecare pricinii suportate. (f.d. 7-12, vol. II)

Pe parcursul examinării cauzei, prin intermediul avocatei Mariana Barașianț, reclamantul a depus o **cerere de concretizare a cererii de chemare în judicată**, prin care care și-a completat pretențiile cu două capete de cerere, solicitând:

- „Anularea Deciziei nr. 08/5-09/952 din 08.02.2024, adoptată de MEC al RM pe marginea cererii prealabile.
- Anularea Ordinului MEC nr.*****din 22.01.2024 privind desemnarea conducătorului interimar al OLSDÎ din mun. *****.”

În vederea susținerii acestor pretenții, reclamantul a concretizat următoarele:

La data de 9 februarie 2024, a recepționat răspunsul la cererea prealabilă, cu nr. 08/5-09/952 din 08.02.2024, semnat necorespunzător pentru cazul transmiterii prin poșta electronică. Prin acest răspuns, a fost informat că cererea sa prealabilă a fost respinsă, cu indicarea procedurii de contestare.

În motivarea soluției de respingere s-a invocat o contradicție parțială între prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a DGETS a CMC nr. 17/10 din 06.10.2020 și art. 48 alin. (4) din Codul educației.

Ulterior, prin scrisoarea nr. 01-16/2152 din 03.09.2020, DGETS a CMC a intervenit în mod repetat la MEC cu rugămintea de a se expune asupra proiectului de decizie a CMC „Cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale educație, tineret și sport, a organigramei și a efectivului-limită de personal". Din partea MEC nu a parvenit nicio sugestie, recomandare sau critică referitoare la regulamentul în cauză.

Termenul stabilit prin art. 48 alin. (4) din Codul educației este aplicabil situației reclamantului, chiar și în lipsa unei mențiuni exprese în ordinul de modificare a raporturilor de muncă. Important este că reclamantul a ocupat funcția în cauză o perioadă mai mică de 4 ani.

De asemenea, nici regulamentul și nici ordinul de modificare a raporturilor de muncă nu au fost contestate sau notificate la data respectivă.

Referitor la argumentul conform căruia reclamantul nu ar fi fost numit prin concurs, acesta a reiterat că, interpretând literal prevederile art. II din Legea nr. 257/2023, accederea în funcția de Șef al Direcției Educație, Tineret și Sport a sectorului Rîșcani, mun. *****, prin concurs, este suficientă pentru a constata că reclamantul cade sub incidența art. II din Legea nr. 257/2023.

Odată cu anularea ordinului de încetare a raporturilor de muncă, reclamantul a susținut că urmează a fi anulat și Ordinul nr. *****din 22.01.2024 privind desemnarea conducătorului interimar al OLSDÎ din mun. *****, fiind aplicabile aceleași argumente. (f.d. 197-202, vol. I)

În **referință**, autoritatea pârâtă, a menționat că califică cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind anularea Ordinului MEC nr.42-p din 22.01.2024 cu privire la constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu cu conducătorul OLSDÎ din mun. *****, autoritatea pârâtă a citat inițial prevederile art. 48 alin. (4) din Codul educaţiei și pct. 17 din Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a organului local de specialitate în domeniul învăţământului şi a structurii-tip a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 404/2015, care stabilesc într-o manieră identică următoarele: „Conducătorul organului local de specialitate în domeniul învăţământului este desemnat prin concurs, în modul stabilit de Ministerul Educaţiei, şi numit în funcţie, pentru un termen de 4 ani, prin decizia autorităţii administraţiei publice locale de nivelul al doilea. Una şi aceeaşi persoană poate deţine funcţia de conducător al organului local de specialitate în domeniul învăţământului pentru cel mult două termene consecutive".

Plecând de la prevederile art. 5 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, precum și de la dispozițiile art. 72 alin. (1)-(3) lit. j)-k) din Constituţia Republicii Moldova, autoritatea pârâtă a subliniat că atât Codul educaţiei, cât şi Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158/2008 sunt acte normative de acelaşi nivel (legi organice). Totodată, Codul educaţiei constituie o lege specială față de Legea nr. 158/2008, motiv pentru care se aplică norma specială, şi anume Codul educaţiei.

În continuare, aceasta a precizat că, la data de 6 octombrie 2020, Consiliul municipal ***** a adoptat Decizia nr.17/10 cu privire la reorganizarea DGETS a CMC și aprobarea

Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea acesteia (Anexa nr. 1), precum şi a organigramei instituției.

Conform pct.5 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea DGETS a CMC „Direcţia funcţionează în temeiul Constituţiei Republicii Moldova, Codului Educaţiei, Legii nr. 435/2006 privind descentralizarea administrativă, Legii integrităţii nr. 82/2017, Legii nr. 25/2008 privind Codul de conduită a funcţionarului public, Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a organului local de specialitate în domeniul învățământului și a structurii-tip a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 404/2015, altor acte normative ale Guvernului Republicii Moldova, Ministerului Educaţiei, Culturii şi Cercetării, Consiliului municipal *****, Primarului General al mun. *****, precum şi în conformitate cu prevederile prezentului Regulament".

Totodată, pct. 17 din Regulament prevede: „Şeful Direcţiei generale este desemnat prin concurs organizat de APL sau promovat, conform Legii nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public şi numit în funcţie prin dispoziţia Primarului General pe un termen de 5 ani, având experienţă profesională în domeniul educaţional de 5 ani şi 4 ani managerială".

În acest context, autoritatea pârâtă a atras atenția asupra faptului că prevederile pct. 17 din Regulament sunt parţial contradictorii cu dispozițiile art. 48 alin. (4) din Codul educaţiei şi pct. 17 din Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a organului local de specialitate în domeniul învăţământului şi a structurii-tip a acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 404/2015, care prevăd expres că conducătorul/șeful organului local de specialitate în domeniul învăţământului este desemnat prin concurs şi numit în funcţie pentru un termen de 4 ani.

În aceeaşi ordine de idei, aceasta a reţinut că în perioada 10.08.2017-02.01.2020, reclamantul a exercitat funcţia publică de Şef al Direcţiei educaţie, tineret şi sport sectorul Râşcani din mun. ***** (informaţie preluată din CV-ul reclamantului).

În pct. 1 al Ordinului DGETS a CMC nr. 1639-p din 10.11.2017 se prevede: „Dl Andrei Pavaloi, învingător al concursului, se numeşte în funcţia de şef al Direcţiei educaţie, tineret şi sport, sectorul Râşcani, începând cu data de 10 noiembrie 2017".

De asemnea, din CV-ul reclamantului rezultă că, în perioada 03.01.2020 - 14.08.2023, acesta a exercitat funcţia publică de Şef adjunct al DGETS a CMC.

La data de 14 august 2023, Primarul General al mun. ***** a emis Dispoziţia nr. 848 dc cu privire la modificarea raporturilor de serviciu prin promovare a dlui Andrei Pavaloi.

Drept temeiuri pentru emiterea Dispoziţiei nr. 848dc din 14.08.2023 au fost invocate prevederile: Legii cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158/2008, Legii privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar nr. 270/2018, Regulamentului cu privire la modul de determinare a perioadei de vechime în muncă pentru stabilirea treptelor de salarizare, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1231/2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, Legii privind administraţia publică locală nr. 436/2006 și Legii privind statutul municipiului ***** nr. 136/2016. Cu toate acestea, în cuprinsul dispoziției nu se face trimitere la prevederile art. 48 alin. (4) din Codul educaţiei şi ale pct. 17 din Regulamentul-cadru de organizare şi funcţionare a organului local de specialitate în domeniul învăţământului şi a structurii-tip a acestuia – acte normative speciale care reglementează ocuparea funcţiei de şef OLSDI pe o perioadă determinată de 4 ani.

La pct.1 din Dispoziţia nr. 848 dc din 14 august 2023, publicată în Registrul de stat al actelor locale, se prevede: „Se modifică raporturile de serviciu ale dlui Andrei Pavaloi, şef

adjunct al Direcţiei generale educaţie, tineret şi sport prin promovare în funcţia de şef al direcţiei menţionate, începând cu data de 15 august 2023”. În consecință, prin modificarea raporturilor de muncă, în baza Dispoziţiei nr. 848 dc din 14.08.2023, reclamantul a fost promovat în funcția de şef al DGETS a CMC, începând cu data de 15 august 2023.

Din conţinutul dispoziţiei rezultă că promovarea s-a realizat fără indicarea expresă a duratei mandatului în funcţia de şef al OLSDÎ.

La 17 august 2023, Parlamentul a adoptat Legea nr. 257 pentru modificarea Codului educaţiei al Republicii Moldova şi abrogarea Legii nr. 1070/2000 privind aprobarea Nomenclatorului specialităţilor pentru pregătirea cadrelor în instituţiile de învăţământ superior şi mediu de specialitate. La pct. 24 din Lege este stabilit, „art. l48, alin. (4) va avea următorul cuprins: „(4) Conducătorul organului local de specialitate în domeniul învăţământului este desemnat prin concurs, organizat în baza regulamentului aprobat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării, şi numit în funcţie, pentru un termen de 4 ani, prin decizia autorităţii administraţiei publice locale de nivelul al doilea/prin hotărârea Adunării Populare a Găgăuziei. Una şi aceeaşi persoană nu poate deţine funcţia de conducător al organului local de specialitate în domeniul învăţământului mai mult de 8 ani, indiferent de întreruperile din activitate”.

În acelaşi timp, art. II alin. (2)-(5) şi alin. (7) din aceeaşi Lege, prevede că „(2) Raporturile de serviciu ale conducătorilor organelor locale de specialitate în domeniul învăţământului de la a căror numire în funcţie au trecut mai mult de 4 ani, ale celor care nu au fost numiţi prin concurs, precum şi ale conducătorilor care au fost numiţi pe perioadă nedeterminată încetează de drept la data expirării termenului de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. (3) Constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu conform alin. (2) se face prin act administrativ al autorităţilor cu competenţe legale de numire în funcţie, care se emite în termen de cel mult o lună de la data intrării în vigoare a prezentei legi şi este adus la cunoştinţa persoanelor respective în termen de cel mult 5 zile lucrătoare. (4) În cazul neemiterii, de către autorităţile cu competenţe legale de numire în funcţie, a actului administrativ în termenul prevăzut la alin. (3), constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu conform alin. (2) se face prin act administrativ emis de Ministrul Educaţiei şi Cercetării, care se aduce la cunoştinţa persoanelor respective în termen de cel mult 5 zile lucrătoare. (5) Prevederile alin. (2)-(4) se aplică în mod corespunzător în cazul în care funcţia de conducător al organului local de specialitate în domeniul învăţământului este exercitată prin asigurarea interimatului sau este exercitată temporar de către adjunctul titularului funcţiei publice în cauză. [...]. (7) În perioada de până la numirea prin concurs a conducătorilor organelor locale de specialitate în domeniul învăţământului, conducerea organelor locale de specialitate în domeniul învăţământului este exercitată de către conducătorii interimari desemnaţi de Ministerul Educaţiei şi Cercetării. în calitate de conducător interimar al organului local de specialitate în domeniul învăţământului poate fi şi persoana ale cărei raporturi de serviciu au încetat de drept în condiţiile alin. (2), inclusiv dacă aceasta a deţinut funcţia de conducător al organului local de specialitate în domeniul învăţământului mai mult de 8 ani. [...]”.

Ca urmare, în temeiul prevederilor art. II din Legea nr. 257/2023, la data de 29 decembrie 2023, Ministerul Educaţiei şi Cercetării a emis circulara cu nr. 08/5-09/7133 către autorităţile administraţiei publice locale de nivelul al doilea, prin care a informat despre necesitatea elaborării, de către autorităţile cu competenţe legale de numire în funcţie, a deciziei/dispoziţiei de constatare a încetării de drept a raporturilor de serviciu ale conducătorilor organelor locale de specialitate în domeniul învăţământului (în continuare OLSDÎ) care se încadrează în una din următoarele situaţii: de la a căror numire în funcţie au trecut mai mult de 4 ani; ale celor care nu

au fost numiţi prin concurs; ale conducătorilor care au fost numiţi pe perioadă nedeterminată; ale persoanelor care exercită funcţia de şef al OLSDI prin asigurarea interimatului; ale persoanelor care exercită funcţia de şef al OLSDÎ prin exercitarea temporară a funcţie de şef al OLSDI de către adjunctul titularului funcţiei publice.

Reclamantul, fiind numit în funcţia publică de şef al DGETS a CMC prin promovare, în baza Dispoziţiei Primarului General al mun. ***** nr. 848 dc din 14.08.2023, s-a încadrat în prevederile art. II alin. (2) din Legea nr. 257/2023, întrucât a fost numit în funcţie prin promovare, fără a fi indicată perioada de ocupare a funcţiei. Prin urmare, condiţiile de constatare a încetării de drept a raporturilor de serviciu cu reclamantul sunt reglementate expres de Legea nr. 257/2023.

Având în vedere poziţia Primăriei mun. ***** față de circulara MEC cu nr. 08/5-09/7133 din 29.12.2023, expusă în răspunsul cu nr. 2-05/1-5 din 11.01.2024 (recepţionat la 18.01.2024), prin care s-a susținut că prevederile art. II din Legea nr. 257/2023 nu sunt aplicabile în cazul OLSDÎ din mun. *****", autoritatea pârâtă a emis, în temeiul art. II alin. (4) din Legea nr. 257/2023, Ordinul nr. 42-p din 22.01.2024 cu privire la constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu cu conducătorii OLSDÎ din mun. *****.

În pct. 1 al Ordinului a fost stabilit: „Se constată încetarea de drept a raporturilor de serviciu cu dl Andrei Pavaloi, conducător al Organului local de specialitate în domeniul învăţământului din mun. ***** începând cu 26 ianuarie 2024 (ultima zi de muncă)".

La 24 ianuarie 2024, funcţionarii din cadrul ministerului au încercat să comunice cu reclamantul pentru a coordona aducerea personală la cunoştinţă a ordinului nr. 42-p. În condiţiile în care această tentativă nu s-a soldat cu succes, fiind invocată participarea sa în alte activităţi, s-a decis transmiterea ordinului prin e-mail.

La 25 ianuarie 2024, MEC a emis răspunsul cu nr. 08/5-09/562 către Primarul General al mun. *****, prin care a informat despre faptul că alegaţia expusă în răspunsul cu nr. 2-05/1-5 din 11.01.2024 (recepţionat la 18.01.2024), precum că „în cazul OLSDÎ din mun. *****, prevederile art. II al Legii nr. 257/2023, ce ţin de încetarea de drept a raporturilor de serviciu, nu sunt aplicabile" este neîntemeiată.

Astfel, din materialele cauzei, autoritatea pârâtă a constatat cu certitudine că ordinul MEC nr. 42-p din 22.01.2024 este întemeiat şi legal, fiind emis cu respectarea normelor de competenţă, procedură şi conţinut. Totodată, a atras atenția că în cererea de chemare în judecată reclamantul nu a demonstrat ilegalitatea acestui ordin. Astfel, dat fiind caracterul formal al cererii de chemare în judecată, în opinia sa, legalitatea şi temeinicia ordinului nu poate fi pusă la îndoială.

Mai mult, MEC a subliniat că, din conţinutul cererii de chemare în judecată nu pot fi identificate motivele de admitere a acesteia, deoarece simpla nemulţumire în raport cu deciziile oferite de o autoritate publică centrală nu constituie temei de anulare a acestora.

Având în vedere împrejurările expuse şi prevederile legale invocate, autoritatea pârâtă a solicitat respingerea capătului de cerere privind anularea Ordinului MEC nr. 42-p din 22.01.2024 cu privire la constatarea încetării de drept a raporturilor de serviciu cu conducătorul OLSDÎ din mun. *****, ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la cerinţa nr. 4 şi nr. 5 din cererea de chemare în judecată, autoritatea pârâtă a menționat că raporturile juridice de muncă ale reclamantului au încetat în temeiul Legii nr. 257/2023.

Prin prisma prevederilor art. 93 alin. (l) din Codul administrativ, conform cărora: „Fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia", autoritatea pârâtă a precizat că

reclamantul nu a indicat în cererea sa de chemare în judecată probele/temeiurile de drept în baza cărora îşi motivează solicitarea cu nr. 4 şi nr. 5 din cererea de chemare în judecată.

Luând în considerare faptul că nu a recunoscut legalitatea cerințelor inițiale, autoritatea pârâtă nu a recunoscut, în mod corespunzător, nici pretenția subsecventă privind „restabilirea reclamantului în funcția de șef al DGETS a CMC și încasarea, din contul Primăriei municipiului *****, în beneficiul acestuia, a plăților salariale corespunzătoare pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă". Din acest motiv, a solicitat respingerea acestor pretenții ca neîntemeiate.

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea din contul pârâtului – MEC – în beneficiul său a cheltuielilor de judecare a pricinii, autoritatea pârâtă a arătat că reclamantul face parte din categoria subiecţilor scutiţi de taxa de stat în instanţele de judecată, în conformitate cu Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023 și art. 354 lit. c) şi lit. h) din Codul muncii.

În ceea ce privește cheltuielile de asistenţă juridică, autoritatea pârâtă a arătat că reclamantul nu a prezentat nici un act confirmativ care să ateste că aceste cheltuieli au fost necesare, efectiv angajate şi rezonabile ca mărime, în conformitate cu jurisprudența Curții Supreme de Justiție (Hotărârea Plenului CSJ nr. 25 din 28.06.2004 cu privire la practica aplicării de către instanţele judecătoreşti a legislaţiei despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile).

În aceste condiții, MEC a solicitat respingerea pretenției privind obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, considerând-o ca fiind neîntemeiată.

În concluzie, autoritatea pârâtă – MEC – în temeiul art. 224 lit. f) din Codul administrativ, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, menținându-și poziția exprimată în apărare.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul, reprezentat de avocata Mariana Barașianț, a solicitat admiterea acțiunii în sensul în care a fost formulate pretențiile în cererea de concretizare.

În ședința de judecată partea pîrîtă, Ministerul Educației și Cercetării, prin intermediul repreezntantului Radu Cotoman a solicitat respingerea acțiunii ca fiind una neîntemeiată din motivele expuse în referință.

Primarului General al mun. *****, Primăria mun. ***** și Consiliului municipal *****, fiind citați în mod legal, nu s-au prezentat la ședință, însă prin referința depusă au solicitat respingerea capătului din cererea de chemare în judecată formulat împotriva Primăriei municipiului *****. (f.d. 210-211, vol. I)

Terțul Viorica Negrei la ședință nu s-a prezentar, citarea legală fiind executată, motiv din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia conform art.218 lit.d) din Codul Administrativ.

Aprecierea instanței.

Analizând explicațiile participanților la proces și piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanţa de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 194 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura primei instanţe, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acţiunii în contencios administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169–171.

În concordanţă cu art. 218 din Codul administrativ, examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii:

a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă;

c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Conform art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu

nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Cercetând înscrisurile anexate la dosar, instanța reține următoarele:

Prin Ordinul nr.1639-p din 10.11.2017, dl Andrei Pavaloi, învingător al concursului pentru ocuparea funcției vacante, a fost numit în funcția de șef al Direcției educație, tineret și sport sectorul Râșcani, începând cu data de 10 noiembrie 2017.

Ulterior, prin Dispoziția Primarului general al mun. ***** nr. 848-dc din 14.08.2023, s-a dispus modificarea raporturilor de serviciu ale dlui Andrei Pavaloi, șef adjunct al Direcției educație, tineret și sport (DGETS), prin promovare în funcția de șef al direcției menționate, începând cu data de 15 august 2023.

Numirea sa în această funcție s-a făcut fără indicarea unei perioade determinate, prin promovare și fără organizarea unui concurs, ceea ce contravine expres prevederilor art. 48 alin. (4) din Codul educației și pct. 17 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 404/2015, care impun obligativitatea numirii prin concurs, pe perioadă determinată de 4 ani.

Prin Ordinul nr. 42-p din 22.01.2024, Ministerul Educației și Cercetării (MEC) a constatat încetarea de drept a raporturilor de serviciu cu dl Andrei Pavaloi, în calitate de conducător al OLSDÎ din mun. *****, începând cu 26 ianuarie 2024 (ultima zi de muncă), menționând expres că măsura este luată în temeiul art. II alin. (4) din Legea nr. 257/2023.

Instanța reține că potrivit art. II alin. (2) din Legea nr.257/2023, publicată în Monitorul Oficial nr.335–337 din 1 septembrie 2023, raporturile de serviciu ale conducătorilor OLSDÎ: (i) numiți fără concurs, (ii) numiți pe durată nedeterminată, sau (iii) care dețin funcția de peste 4 ani, încetează de drept la data expirării termenului de 45 de zile de la intrarea în vigoare a legii. Legea a intrat în vigoare la 1 septembrie 2023, astfel încât termenul de 45 de zile s-a împlinit la 15 octombrie 2023.

În speță, reclamantul a fost promovat în funcția de șef al DGETS fără organizarea unui concurs, pentru o durată nedeterminată. Prin urmare, se încadrează în ipoteza prevăzută de art. II alin. (2) din Legea nr. 257/2023, iar raporturile sale de serviciu au încetat de drept la data de 15 octombrie 2023.

Ordinul MEC nr. 42-p din 22.01.2024 nu constituie act de concediere sau de încetare a raporturilor, ci are un caracter strict constatator, conform art. II alin. (4) din Legea nr. 257/2023, fiind emis doar pentru că autoritatea publică locală (Primăria mun. *****) nu a emis actul corespunzător în termenul prevăzut de alin. (3) al aceluiași articol.

Reclamantul nu a formulat critici de neconstituționalitate privind art. II din Legea nr. 257/2023, iar instanța nu este chemată să cenzureze oportunitatea legii, ci doar legalitatea aplicării ei în speță.

În aceste condiții, cererea reclamantului privind anularea Ordinului MEC nr. 42-p din 22.01.2024 este neîntemeiată, întrucât raporturile de serviciu au încetat de drept prin efectul Legii nr.257/2023, la 15 octombrie 2023, iar actul contestat nu produce efecte juridice proprii, ci doar constată o realitate juridică survenită anterior.

Având în vedere că raporturile de serviciu ale reclamantului au încetat de drept la 15 octombrie 2023, nu mai poate fi admisă restabilirea în funcție și nici acordarea drepturilor salariale pentru perioada ulterioară încetării acestor raporturi.

Referitor la pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul Ministerului Educației și Cercetării, instanța constată următoarele:

Conform art.96 alin.1, 1^1 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în

măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, Hotărîrea Amihalachioaie împotriva R. Moldova din 20 aprilie 2004, Şarban versus Moldova din 04 octombrie 2005, instanţa pentru a include cheltuielile spre încasare din contul pîrîtului, urmează să verifice dacă aceste cheltuieli au fost reale şi necesare, şi într-un cuantum rezonabil, fiind necesară prezentarea unei liste detaliate a tuturor cheltuielilor invocate, omiterea căreia poate avea drept efect respingerea revendicărilor în întregime sau în parte.

Instanța de judecată respinge pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, or se constată că, pe lîngă lipsa probelor de suportare a cheltuielilor de asistență juridică, Andrei Pavaloi a pierdut procesul.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.224-225 din Codul Administrativ, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge acțiunea depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării, Primarului General al mun. *****, Primăriei mun. ***** și Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind anularea ordinului nr.42-p din 22.01.2024, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea conexată depusă de Andrei Pavaloi împotriva Ministerului Educației și Cercetării, Primarului General al mun. *****, Primăriei mun. ***** și Consiliului municipal ***** cu participarea terțului Viorica Negrei privind anularea Deciziei nr.08/5-09/952 din 08.02.2024, anularea Ordinului nr.*****din 22.01.2024 și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Preşedinte de şedinţă, judecător Vitalii Ciumac